

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1921 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående fondering av de från skyddsskogarna i Jämtlands län inflytande skogsvårdsavgifterna.

(2:a avd.)

Uti en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad motion, nr 132, av herr *Olsson* i Rösta *m. fl.* har hemställts, att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t göra framställning om att de från skyddsskogarna i Jämtlands län inflytande skogsvårdsavgifterna måtte, intilldess frågan om skyddsskogarnas ställning till skogsvårdsstyrelse och skogsstat kan bliva av riksdag och regering definitivt avgjord, avsättas till en särskild fond att av skogsvårdsstyrelsen förvaltas för att sedan komma skyddsskogarna inom Jämtlands län till del.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna hemställan, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Enligt kungl. förordningen den 11 oktober 1912 om skogsvårdsavgift, vilken förordning gäller landet i dess helhet med undantag av Västerbottens och Norrbottens län, Särna socken av Kopparbergs län samt områden för städer, som icke tillhöra landstingsområde, skall för avverkat virke, som taxeras jämlikt lagen om skogsaccis och om virkes-taxering, erläggas skogsvårdsavgift med 1.3 procent av virkets taxerade värde. Av de genom skogsvårdsavgiften inom varje landstingsområde inflytande medel skola 90 procent tillhandahållas skogsvårdsstyrelsen inom landstingsområdet samt 10 procent redovisas till statskontoret för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan samtliga skogsvårdsstyrelser i riket. Skogsvårdsstyrelse åligger att av de

medel, som sålunda eller eljest inflyta till skogsvårds-kassan, bevilja bidrag till bland annat arbeten för skogskultur inom skogsvårdsstyrelsens område.

Jämlikt lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar stå under skogsvårdsstyrelses uppsikt de skogar, som falla under denna lags tillämpning. I 14 § andra momentet av nämnda lag finnes emellertid stadgat, att lagen icke äger tillämpning i avseende å skogar, vilkas bestånd erfordras till skydd mot flygsandsfält eller fjällgränsens nedgående, sedan vederbörligt förordnande i fråga om avverkning å desamma meddelats.

I motionen framhålles nu, hurusom år 1914 skogsvårdsstyrelsen inom Jämtlands län, vilken dittills icke i fråga om tilldelning av skogsvårdsmedel gjort åtskillnad mellan skogar inom och utom länets skyddsskogsområde, funnit sig förhindrad att vidare lämna bidrag ur skogsvårdsstyrelsens kassa beträffande skyddsskogarna därstädes. Anledningen härtill uppgives av motionärerna hava hänfört sig till det förhållande, att skogsvårdsstyrelsen på grund av ordalydelsen i ovannämnda lagrum ansåge skyddsskogarna ställda icke under skogsvårdsstyrelsens utan under skogsstatens tillsyn. För att bringa ändring i nämnda enligt motionärernas uppfattning påtagliga missförhållande, föreslås i motionen såsom en utväg, att de från skyddsskogarna i Jämtlands län inflytande skogsvårdsavgifterna måtte, intilldess frågan om skyddsskogarnas ställning till skogsvårdsstyrelse och skogsstaten kan bliva avgjord, avsättas till en särskild fond att av skogsvårdsstyrelsen förvaltas för att sedan komma skyddsskogarna inom Jämtlands län till del.

Enligt vad utskottet inhämtat hava även vissa skogsägare inom ifrågavarande skyddsskogsområde hos Kungl. Maj:t gjort framställning i liknande syfte, vilken framställning av Kungl. Maj:t överlämnats till domänstyrelsen för att av styrelsen tagas i övervägande vid dess yttrande över skogslagstiftningskommitténs betänkande av den 9 december 1918. I detta betänkande har nämligen jämväl frågan om skyddsskogsägars rätt till bidrag ur skogsvårds-kassan upptagits till behandling.

Utskottet, som behjärtar de i motionen framhållna synpunkterna å förevarande spörsmål, håller före, att frågan i vad den rör skyddsskogarna i allmänhet bör slutligt prövas i samband med det förslag till ny skogslagstiftning, som Kungl. Maj:t på grundvalen av skogslagstiftningskommitténs utredning torde komma att för riksdagen framlägga. I avvaktan härpå torde emellertid enligt utskottets mening böra övervägas, huruvida icke provisoriska åtgärder för avhjälpande av i motionen angivna olägenheter kunna anses erforderliga och lämpliga.

Utan att taga ställning till det av motionärerna i sådant avseende framställda förslaget får utskottet i anslutning till vad utskottet sålunda anfört hemställa,

att riksdagen må, i anledning av förevarande motion, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville, i avvaktan på den slutliga prövningen av det förslag till ny skogslagstiftning, som Kungl. Maj:t på grundvalen av skogslagstiftningskommitténs utredning torde komma att för riksdagen framlägga, beträffande skyddsskogarna i riket taga i övervägande, huruvida icke provisoriska åtgärder för avhjälpan av i förevarande motion framhållna olägenheter kunna anses erforderliga och lämpliga.

Stockholm den 22 februari 1921.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hellström, Träff, Ingeström, Elisson, Barthelson, Dalberg, Sederholm* och *Berge* samt

från andra kammaren: herrar greve *Hamilton, Nilsson* i Tånga, *Öberg, Johansson* i Uppmälby, *Olsson* i Broberg, *Lundström* och *Ericsson* i Arboga.